

[Christmas Møller.]

Politik, talte om Aktieselskabernes Udbytter og om, hvorledes der paa hele dette Omraade skulde være ført en voldsom Udbyttepolitik, hvorimod man nu f. Eks. fra konservativ Side kun vendte sig mod Arbejdernes Løn, tror jeg, at den højtærede Statsminister, inden han begyndte paa en saadan Argumentation, skulde have Tal parat, som viste, hvad de industrielle Selskaber over en længere Periode havde tjent, og saa skulde den højtærede Statsminister, naar han vilde føre en saadan agitatorisk Frase frem, for andet er det jo i Virkeligheden ikke, ogsaa undersøge, hvor godt det f. Eks. har været i den sidste halve Snes Aar at anbringe Penge i Bankaktier, der jo burde være meget sikre. I det Øjeblik, den højtærede Statsminister vilde undersøge dette og give virkelig Besked om, hvordan de faktiske Forhold har ligget, vilde han vide, at der overhovedet intet Hold var i den Tale, han førte.

Paa samme Maade var det i Virkeligheden, naar den højtærede Statsminister talte nu her for jeg ved ikke hvilken Gang om, hvem der har ødelagt den danske Valuta. Jeg tror, at den højtærede Statsminister maa tage sin Del af Ansvar et ogsaa, maa tage sin Del af Ansvar et for Valutaloven af 1924, og hvad dermed fulgte.

Den højtærede Statsminister sagde saa videre til os: Det var dog et stærkt Krav — det Udtryk tror jeg, han brugte —, at han skulde komme her og fortælle, hvilke Markeder han og Markedsudvalget havde skaffet. Det er dog virkelig ikke noget stærkt Krav at komme til den højtærede Statsminister og spørge, hvad han har udrettet. Han har dog i det mindste nu siddet Halvdelen af den Tid, han i denne Omgang skal være Statsminister, og saa er det dog nogenlunde rimeligt at komme til ham og sige: Lad os saa faa Opgørelsen af, hvad der er udrettet i disse Par Aar.

Det kunde maaske være gaaet meget bedre, siger Statsministeren, i det Øjeblik man var begyndt for en halv Snes Aar siden. Hvorfor lavede han saa ikke et Markedsudvalg fra 1924 til 1926, da han sidste Gang var Statsminister? (*Statsministeren* [Staudning]: Det gjorde jeg ogsaa).

Og hvordan er det saa med Hensyn til Eksportkrediten? Er det nu en Opfindelse, som den højtærede Statsminister paa denne Maade kan tage til Indtægt for sig? Er det en Foranstaltning, som Socialdemokratiet og hans Regering i særlig Grad har Æren for? Det ved den højtærede Statsminister, at noget saadant foreligger overhovedet ikke.

Naar den højtærede Statsminister af-

brød mig før og sagde: Vi lavede ogsaa et Markedsudvalg den Gang, saa spørger jeg: Hvilket Resultat er der da kommet? Med Hensyn til hele Regeringens Erhvervs politik, hele det store Forslag fra 1929—30 om Fremme af danske Erhvervsinteresser, var der en eneste Ting, som var Regeringens særlige Paafund, det er den nugældende Lovs § 5, ifølge hvilken der blev stillet 6 Mill. Kr. til Raadighed til Koncentration af Bedrifterne her i Landet. Jeg spørger Statsministeren om, hvor meget der er benyttet af disse 6 Mill. Kr., om det har været saaledes, at disse Beløb er benyttet i det første Aar, der er gaaet af Lovens Virketid, eller om Forholdet ikke er dette, at det er alle de andre Foranstaltninger, som man havde fra Finanslov eller ved andre enkelte Bestemmelser, som har sat Præget paa denne Lov.

Den højtærede Statsminister fortalte os saa, at meget tydede paa, at vi beholdt ham hjemme. Det synes jeg ogsaa er det forstandigste for Statsministeren selv, da det i en saa vanskelig Tid er hans Pligt at være hjemme. Jeg vil gerne sige til den højtærede Statsminister, at medens der ikke er nogen Grund til at blande mig i, og det ikke kommer mig ved, hvad et andet Partis Formand gør, hvad et Medlem af Tinget gør, har jeg meget vel Grund til at blande mig i det Spørgsmaal, om en af Landets ledende Ministre bliver borte i længere Tid; og navnlig har man Grund til at gøre det, naar det, saaledes som jeg har sagt det under denne Debat og Statsministeren i og for sig ogsaa har sagt det, godt kunde tænkes, at Regeringen i Løbet af Sommeren overfor de Vanskeligheder, vi staar overfor, maa mødes med Rigsdagen.

Til Statsministerens Ord om, at jeg i min Gengivelse af hans Tale havde forvænget hans Ord, skal jeg kun sige, at Statsministerens egne Udtalelser tilstrækkelig tydeligt viste, at jeg havde gengivet hans Betragtning fuldkommen ordret, og at den nuværende Regering overfor Landbrugs-krisen nu her mod Slutningen af Rigsdags-samlingen intet som helst andet har at henvise til end nogle ganske enkelte Smaa-bevillinger, som under normale Forhold var blevet sat ind paa Finansloven. Det er denne Regerings økonomiske Hjælp overfor en Krise saa stærk som den, vi nu er inde i.

Jeg for mit Vedkommende vil gerne sige, at der interesserer den Strid, som synes at skulle blusse op igen, og som vi mange Gange har hørt om, Fagforeningernes og Arbejdsgiverforeningens Strid mellem det